

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**Avla ... Thesavrorvm Dei In Passione D. N. Iesv Christi
Effusorum ad Resvrrectionem Mvltorum**

Eyschen, Georg von

Coloniae, 1658

§. 150. Vt crucifigeretur. v. 16.

urn:nbn:de:hbz:466:1-45556

operabant. 3. Magna vis est in *eis*, refert enim in memoriam homines, qui antea sic acclamant, qui nocte antegressa fecerunt in eo quæ voluerunt. Denique vis est in vocula demonstrativa *illum*, qui antea sic depictus itabat ut quem vis ad misericordiam flexere posset, si non tigride lævius, aut caute durius peccus haberet.

Hæc cogitans nescio quid amplius cogitem, nisi admirari, & obstupescere, si tamen hoc est aliquid cogitare, inter cogitanda hæsitare.

§. 150. *Vt crucifigeretur. v. 16.*

Iam apparet ad quid Pilatus Iesum tradiderit, nempe ad quod Iudæi tradere per legem suam non potuerunt eo modo quo Pilatus, revera tamen suo modo tradiderunt eodem, sed intentione & clamore. Doctores non spernendi hic autumant quod Christus iterum fuit flagris immanissimè cæsus, quoniam Romanorum leges hominem ultimo supplicio damnatum virgis cædi iubent, tamen nullus Evangelistarum illud commemoravit. Iple vero inter hos grandinum turbines quemadmodum Iudæi impie iudicanti sese prius tradiderat, & tanquam agnus coram tondente obmutuit, ita nunc ministris sententiæ Iudæi executoribus sese iteram tradidit, non aperiens os suum.

Sed ô mitis Iesu, ô animæ meæ solatium, quis sufficiens ad tollendum te, vel tradendum te fuisset, nisi id infinita tua charitas voluisset? Tua, tua inenarrabilis charitas, tuus immensus amor, fidelitas tua te tradidit magis ut crucifigereris, tua hoc dissimilavit bonitas, voluit humilitas, deitas approbavit tuus animus feralem sententiam excepit, corpus persensit, summa mea necessitas clamoribus obtinuit, & meorum peccatorum tabes causavit. O vitæ fons, ô primogenite mortuorum, & inter mortuos liber? O condemnata salus. Nec satis erat tradidisse te simpliciter in manus inimicorum, sed in eum finem tradidit, ut crucifigereris supplicio illo quod apud Romanos à Tarquinio superbo postremo Romanorum Rege excogitatum est, uti Benavidius refert, qui hoc etiam observavit, crucem ex infelicibus arborum stipitibus fabricari solitam. Arbores autem infelices dicebantur qui nullum referebant fructum, idque ad maiorem eorum qui crucis supplicio afficiebantur ignominiam, cum crux non solum grave supplicium reputaretur, sed etiam præter cætera suppliciorum genera summo dedecore emineret, iuxta id, quod in sapientia legimus! *Morte turpissima condemnatus enim, quod de cruce per Hæbreos servatori procuranda solet*
expo-

exponi: quando Christum cruci affigendum in concilio statuerunt. Et hoc
 mortis genere vilissimo necabantur mancipia, quæ ob flagitia & scelera
 malitari oportebat: publici item latrones ac insigniores piratæ, iam igitur
 Rex Christe factor omnium redemptor & credentium: placate votis (ap-
 plicium te laudibus colentium. Cuius benigna gratia crucis per alma vul-
 nera: virtute solvit ardua, primi parentis vincula: qui es creator siderum,
 tegmen subtili carneum; dignatus hanc vilissimam, pati doloris formulam
 ligatus es, ut solveres mundi ruentis complices: per probra te gens crimina
 quæ mundus auxit plurima, Crucis redemptor ligeris, terram sed omnem
 concutis, tradis potentem spiritum nigrescit omne sæculum. Mox in pater-
 na gloriæ, victor resplendens culmine; cum spiritus munimine defende
 nos rex optime Amen.

§. 151. *Snsciperunt autem Iesum.*

Post latam à Pontio Præside diram sententiam, quæ talis referitur fu-
 isse teste Adricomio, qui ex antiquis ut putant descriptam sententiam in
 descript. Hierosol. n. 19. his verbis proponit. *Iesum Nazarenum subversorem
 gentis, contemptorem Cesaris, & falsum Mesiam (ut maiorum sua gentiorestimo
 probatum est) ducite in communis supplicij locum & cum ludibrio regia Mascham
 in medio duorum latronum cruci affigite.*

CONSIDERA hic anima Christiana, quomodo pronuntiata hæc crudelis
 sententia è tribunali primum rapiatur hæc præda à canibus cum iubilo
 & exultatione, ut laceretur, quisquis enim Iudæorum partem ex ea habere
 voluit in supplicio exequendo, nec ab hæc sententia quieverunt, donec a-
 nima à corpore separata fuerit, imo post mortem lancea latus eius aperire
 voluerunt, ne pars corpus eius intima cor nimirum, illæsa permaneret. O
 crudelitas, à Christi patientia. Volat fama læta sententiæ, sit ex tota urbe
 concursus ignara plebis ad novum illud & miserandum spectaculum adeo
 omnibus a visis, ut hora una in annum. produci videretur, donec viderent
 prædeuntem Iesum. O innocentissime Domine tu te reum facis pro meo
 meo loco tanquam non ego. sed tu peccasses solvis pœnas quæ criminibus
 meis debentur: O charitas inaudita! quis unquam vidit Regem tanto amo-
 re servi sui captum, ut ipse se illius loco substitueret, & ad patibulum duci
 pateretur tanquam suum, non servi esset peccatum. O mea anima noli ma-
 ioribus oneribus gravare salvatorem & Deum per tua peccata, omnia e-
 nim supplicia & cruces tam animorum quam corporum, quæ omnes simul
 mortales ferre possunt nihil sunt præ ijs quæ Dominus tuus ad redimen-
 dum te sustinet.